

בְּדָלְכִי אַבְלָתִינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מון הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רחוב הרואה 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילו מופץ בכל בתיה הנקסט ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוני הלכה

מנהגינו לומר עת שער רחמים גם בר"ה שחול שבת

כתב מהר"ץ בעז חיים ח"ג דף ס"ו ע"א בזה"ל: אם חל שבת נוגין לומר עת שער רחמים וכי לבד, וכן הוא, בפרט לפי מה שנכתב لكمן שם הכל בו ריצ'ק נעדך בשבת וראש השנה היה. רק שימושם מבית אחרון שלפויות תיבות אלו שלהם, ושמע תקיעה תוקעה ותרועה:

מה שאומרים בסוף פיות עת שער רחמים וכו' בו חטא בני יעקב אני סולח, אתיא כמאן דאמר שנעקד יצח אבינו לעליו השלום ביום הכהנים כי הסליהה אינה רק ביום הכהנים. וכ"כ בפרק רבי אליעזר ובוזהר. ועוד מפורש שם דבשעת המנחה שליים הכהנים הייתה העמידה. כך היה נראה לי. ועבדו ראיתי בכל בו דף ע' ע"ג שהביא מדרש ר' סימון שהעמידה ביום שבת ויום הכהנים היה. ויש אומרים يوم שבת וראש השנה היה וכו' י"ש. נמצאו לפ"ז דשיך לאמרו גם בראש השנה כפי דעת היש אומרים כי גם בראש השנה יש סליהה כמו כן. המשך בעמוד האחד

כאות!!
הוואצט אינומחת
קצאוץ האמכתן

בנתיבי החיבור

הרוב אל'יהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וידבר משה והבהנים הלוים וגוי. (ברורים ט. מובא בקיין המזבח' ל Maher'ח כסא ר' צ"ל על פסוק זה בזה"ל: במדרש אמרו, מה דברים הי' שם, ללמדך שבאו ישראל ואמרו נטלה את התורה וננתת לכהנים שנאמר ויכתב משה וגוי ויתנה אל הכהנים בני לוי, אבל משה רצונכם שיכרתו לכם ברית שכל מי שמקש ללמידה לא יהיה נמנע, איל' ה', עמדו ונשבעו שאין אדם נמנע מלקרות בתורה שנאמר אל כל ישראל לאמר, אבל משה היום הזה נהיית לעם, עכ"ל.

באו למדינו כמה חביבה התורה על ישראל, כשהראה משה רבינו ע"ה שאין ישראל עליו משתדרין לעסוק בתורה כמו שבט לוי עמד וננתנה לבני לוי, והקפידו ישראל על משה רבינו ע"ה ע"ז, ואיל' אין אתם עוסקין בתורה לבני לוי, ואיל' אנחנו נעסוק לבני לוי, וכברתו ברית ונשבעו שאין אדם נמנע מלקרות בתורה. ולמדנו מכאן שאין טוב למי שokane ספרים ואין לומד בהם וג"כ אינו משאלין לאחרים ללמידה בהן, שלא נתן הקב"ה לישראל אלא את התורה alleen לעסוק בה, כמו שנאמר ולמדתם ושמירתם לעשות. ולפיכך האדם המשכיב יכח מוסר מזה ויתדרל לעסוק בתורה ולהשאיל בכדי שבזה תיראה על שמו שנאמר ובתורתו יהגה יומם ולילה. עכ"ל.

ובגמרה (כתובות ג) מובא: הון וועשר בביתו וצדקהו עומדת לעד (תהלים קיב. ג) רב הונא ורב חסרא חד אמר זה הלומד תורה ומלהדה. וחדר אמר זה הכותב תורה נבאים וכתובים ומשאלין לאחרים. עכ"ל.

ובאמת, יש בני רכושניים ביותר, ר"ל, קשה להם מאד לחת לאחרים להשתמש בדברים שלהם. ויש אנשים שבכלליות אינם מקפידים על חפציהם אך על דברים עדינים כגון ספרים, הינם מקפידים. ויש שאינם מקפידים כלל, אלא שיש מהם שלא איכפת להם שדבריהם נהרים ויצא שכרם בהפסdem.

ועל כן יש לחנוך הילדים. א. לא ל��נות סתם ספרים שיתאבקו בספריה. ושמעת' מאחר מרבי תימן, שמספר שהיה לו סט ספרים (גמר או רמב"ם) שקיבל מאביו. וכעבור זמן ביקש מאביו לדרכו לו את הסט השני. הפטיר ابوו בנדגו, וכי סימת את הסט הראשון שאתה חפץ כבר בשני? ב. להשאיל ספריהם לאחים ונכדי לעשות רישיום מחמת השכחה.

ג. לשמר על הספרים שלא יתקלקו. הוי אומר, לא לשחק בספר באשר קוראים בו. לא לקלפל בקצת הדף לסימן (בן הורה מר' הגראי רצאבי שליט"א). להזיר הספר למוקמו מיד בגמר הלימוד. וככדי לנשך תמיד הספר בתחילת הלימוד מועיל לזכרון. וכן הוא עושה בעצמו. ועי' דברים אלו תגדיל יקרת מעלה הספרים בעיני יلد וישמר עליהם כבבعت עינו.

ד. ואחר כל זאת יש להנכם לא להיות רכושניים, על אף ששומרים על ספריהם מאוד.

ישרך משפע ברילה העלויונה, האיש אשר ממוקם ייאלחמו, וראשו שקווע בעיטה לחיזוק הטעורה הקווצה, ה"ה ייחיאל ט אוריאן אחרון הה"ז. יעלוחו ה' מל' ערחה וצקה, וימלא כל משאלוות לטוטנה, ויזכה לגנים רכים נחל ימיא, מאזורים כתורה ובמעשים טובים לאור הכמה, הוא ע"כ מתוק ארילת' ימים ושנים ונהרא מעלה.

מחידושי רבותינו

חומרת הגול

'קורא הדורות' עמי תי"א

למהדר"ר אברהם ערוצי זצ"ל

כתב ויאמר אלדיים לנו, קץ כלبشر בא לפניו כי מלאה

הארץ חמס מפניהם והנני ממחיתם וגוי, מלמד שלא נחתם גור דין

שלهم אלא על הגול. אף על פי שהיו מוציאים שכבת צרע לבטלה, וגם היו מרכיבין

לבהמה חייה ועוף מן בשאיינו מינו, והיו שטופים בזימה, לא נחתם גור דין אלא בעז הגול והחמס אשר בכפייהם. וכן אנשי נינה, לא מחל להם הקב"ה ושב מגירות רעה שדבר לעשות להם ולא עשה, אלא בשבייל שבו מודרכם הרעה והшибו כל איש גול שגול לחבירו, שנאמר וידא האלדיים את מעשיהם כי

שבו מדריכם הרעה ומן החמס אשר בכפייהם.

לפי שħħomor עד מאד הגול, ואפילו תשובה ומעשים טובים אין מכפרין, ואפילו יסורין אין ממrankin. ואפילו בקרבן חטא ועולה, לא יועיל לו לכפר. גם יום היכיפורים אין מכפר עד שישיב גזילה לבעליה, שנאמר והוא כי יחתא ואשם, והשיב את הגזילה אשר גול או את העושק אשר עשה עשות. גם באותו עולם (הוינו העולם הבא), בכל יום ויום דנין בשבייל אפילו שהוא פרוותה שגול את חבריו. ועל הגולנים אמר, אם יכפר העון הזה עד תמותון. ואוי להם מיום הדין ומימים התוכחה, אהובי הגול. עליהם נאמר, ומה תעשו ליום פקדת ולמי תנוטו לעזרה ana ana תעוזו כבודכם. ואיך יאכל וישתה גול להשביע לגוף בעולם הזה, וגורם דין קשים ומרמים ליזון הנפש עם הגוף ביגונט.

בין הפורטים נזכונה יוגאל פרט

לרופאת
יקותיאל בן דוד
ריבבי בשכח'ע'

לרופאת

יקותיאל בן דוד

ריבבי בשכח'ע'

עוד אמרו רוזל נזען פלא יועץ ערך גול שמאכליין אותו גחליל רתמים בגיניהם, ושינוי נופלות, והוא צעק בקול גדול, וו. וו. ומלאכים אכוודים משביבין לו, טעם ומלא בטנק, כמו שהיית אהוב לטעם ולאכול הגול. דחומר בגולן יותר מבגנב, שהגבנב אם ימצא יאסר ויענש, ועשה צרכיו בסתר. אבל הגולן עשה בגלו, בין מבין מבני אדם מעשי, ווחשב כאלו עין של מעלה אינה רואה. ועשה עצמו פרוש, ולא ירא אלהים. והן זהירה תורה תורתנו הקדושה, לא תעשק את רעך ולא תגול. ושלמה המלך ע"ה אמר, אל תגול דל כי דל הוא.

ומה יאמרו בעלי מלאכה, חייטים וכיווץ, שפוסקים על מעשי ידיהם כסף שכרם, וגוזלים מהבגדים או מכל דבר הנעשה על ידו, וערובים שכרכם שהוא גייע כפם, באסור גול הגול. שאו משתלחת מראה בדירותם, ובאיו לידי עניות, ולא ידעו במה יכשלו. וזה שאמרו חז"ל, בא זה (דהיינו הגול) ואבד את זה (דהיינו שכרם, דאין בו ברכה). וגם אמרו עוד בתיבת אבג"ד שהיה תחלת התורה, ראש תיבות אמונה ברכה גזיל דלות. כי מלת גול, ג"א זיל בלשון ערבית ופירוש גא בלשון ערבית הוא בא].

עונש המחת

וכבר היה מעשה בני אחד שהיה חופר בקרקע, ומתגלה של אדם אחד שמת זה כמה שנים, ותקוע בה מהח של סקאים נשבת פרק י"ז משנה ב'. ולקחה, והניחה באוצר. אחר כך בא לחפש אותה, ולא מצאה. למן הרשכים, מצאה תקועה בגולגולת, ולקחה והוליכה של בית האוצר. בפתח פתאות נעלמה. הילך אל הגולגולת, ומצאה כברראשונה, ולקחה והניחה בארגז.

בלילה בא אליו המת בחלים, אמר לו, למה לך ליכל בעוני ולהכוות בגחלתי. שזאת המחת גולתי אותה בחיי, וזה כמה שנים עתה שהבילה, כי מי ישיבנה לבעליה, ודילי אני בעוני. מיד ספר לחביריו את כל המאורע, ויראו האנשים לנפשותם, והיו מוכחים זה לזה להזהר ולהשمر מכל גול.

(המחבר ותל' הביא עוד כמה מעשיות בחומרת הגול וא"מ).

(התורה והברכה לדב אלישע חן שליטיא בערךת והבאת הטקסטים, יתרוך בכל הברכות האמורות בתורה)

עלת בעל תשובה

אתה מוצא שהקב"ה אהוב בעל תשובה עד שקרבו תחת כסא כבודו, שני שובי עדי בכל לבבכם. ואיזו היא התשובה המעליה, זה שנחיהם על מעשי הראשונים ועשה הפקן לטוב כמו שמצוין ביהודה על שאירוע על ידו קלקלה במכירת יוסף, ניחם אח"כ ונתן נפשו על בנימין אחיו שני עתה ישבנא עבדך תחת הנער.

כמה גדול כחה של תשובה, שככל העושה תשובה נקרא עבר השם ונקרא יידר כמ"ש במד' מה ראה דוד לומר לעבד ה' דכי למאנח עבר ה' לדוד, ללמדך שככל העושה תשובה נקרא עברייה שבידו, הקב"ה מוסיף לו כבוד וקורוא לו שם חביב, ובוא וראה בבני קרח שעדר שלא עשו תשובה לא נקרו חביבין, ומשעשעו תשובה נקרו חביבים שני למנצח על שונאים, משעשעו תשובה נקרו ידים שני משליכם Shir Yedidot, וכן אתה מוצא בדור שעד שלא עשה תשובה לא נכתב באסטרטיה של מעלה, משעשעה תשובה נכתב נכתב באסטרטיה של מעלה ונקרו עבד ה' הויל מנצח לעבד ה' לדוד.

מתוך מדרש אשורי למהדר"ש קרח זצ"ל עמי קס"ז

לרופאת
שירותה בת נח לוי
בשכח'ע'

לוש"ק
תומר ישראלי בן יעקב
וואודליה בת מנשה

לרופאת
יוסף בן משה דנין
בשכח'ע'

מהליכות אבותינו

בחלום דבר בז'

mobia bgemara (shabbat 11a): אמר רב הונא לאדם טוב אין מראין לו חלום טוב ולאדם רע אין מרайн לו חלום רע. תניא נמי הכי כל שנוטוי של דוד לא ראה חלום טוב וכל ע"כ. והטעם, מפני שע"י חלום טוב מתוודר אדם לתשובה, משא"כ כאשר חלום טוב, זהה עליו רוחו ואינו מפשפש במעשי.

ובספר נחלת יוסף' לר' רב שמואל ישועה וצ"ל הביא פרק שלם (פ"ט) מחלומותיו אשר חלם ואת אשר אסיק מהם. לפניינו אחת מחלומותיו (בעמ' ת"ט): שנת התרכ"ח היה אח' שליח ה'י הולך לבבמ"ד ללימוד עם החברים אמר'ית, ואני לא הפצתי לילך כי נסתפקתי במעט הלימוד בבהבכ", ונעם בפעם כאשר בא אח' ה'י מבהמ"ד הדיבר שאל אותו מה החדש היה בבבמ"ד והוא משיב כו'כ', עד פ"א בליל חמשה שבת אמר לי פלפלא חריפתא, ואני בחומי אל' זה חריפות של הבל, ושנanti אותה לילא בחלוומי והנה בא"א (כבר אהני אבנ' ג' בא ומתקבש עלי כ"כ, ואני נבהת מראות אל' מה פשעי מה חטאתי, וא"א זיל' הוסיף להתרגז עלי וא"ל עדין יש לך פתחון פה וכו' אתה הוצאת עלי דברי בלו', ואני בשמעי זאת אמרתי ח'ז' לא היו דברים מעולם, וא"א (ארוני אבנ' זיל' הוסיף בעס על כס ותחילה להכות אותה, ואני התהננתי לו כי אדרוני וכור' ואיקע, חרדה גודלה נפללה עלי מה זה ועל מה היה, אז הבנתי על מה ירמזון דברי בא"א זיל' מה שאמרתי בלילה לאח' וזה ח'ז' התרשלות לאח' הי' וכו', ועתה נתחרתתי ואמרתי חטאתי עותי ופשעתני על שהזאת דבר כזה מפי והוא רחמס יכפר עון. הב"ה יוכנו לעשות רצונו כרצונו ויקיים בנו מ"ש וכל בניך למודי זה ורב שלום בnickacci':

ולו סכום כסף כדי שיוכן להמשיך בדרכו. לאחר כמה ימים, שלח הרב חגי מכתב בבית משפט חדרא, בו הוא מודה להם על האירוח המכבד.

לא שבחילה המכtab, במקום הנוגג המקובל לכתוב לק"י, ר"ת לשעות קויתי ה', או בס"ד, כתוב הרב: זריפ"ת קו"ש. כאשר בעל הבית, ר' יוסף חדאד קרא את המכtab, הוא לא הבין את פשרון של ראשי תיבות אלו, והיה חפץ שמאן דחו יפענחים עבورو. לפיכך, ירד לשוק כדי לשאול מי יכול לסייע לו בכך. כאשר חזר מהשוק, פוגש אותו בנו ממילוט המכtab, שהוא ראש תיבות הפסוק:

"זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שמרק" (ירמיה י"א, ט"ז).

עלילו נשמת חיים בן יהיא נהרי זיל', אוריאל אהרן בן אל'יהו פרץ זיל',
דוד בן סעד בשاري זיל', יוסף בן יהיא נהרי זיל', ר' אריהם בן יצחק דוד טביב זיל',
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

והיה אם לא תשמע בקהל ח' אלדייך וגוי' (רכירות כת. טו)
יש לשאול איך אמר כאן לשון והוא שמשמעו בכל מקום לשון שמחה, כמו שפתח בברכות דלעיל בלשון זהה. ולשם מה זה עשו, כי מאחר שלא ישמעו אל המצות, איך שיק לומר לשון שמחה, שאין זו רק תוגה ועצבות גודלה, והיה לו לומר ואם לא תשמע, כמו שאמור בסדר בחתקי.

ושמא יש לומר על פ' מה שידוע מרבותינו זכרונות לברכה על פסק צופה רשות לצדיק ומבקש להמיתו, שיציר הרע הנקרא רשע, מתגבר על האדם בכל עת וمبקש להחתיאו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו לאדם לא היה יכול לו. ולפי זה, מאחר שהאדם מסר ביד יציר הרע וחטא, אז יציר הרע שמח בזה שמחה גודלה, בנדע ליריעי חן כי על ידי חטאoso של אדם ממשיך נשמהו עמו ויונק על ידה שפע ב יתר שאות, והוא הוא משותוק תמיד להחתיא את האדם. והוא אמר כאן וזהו לשון שמחה, כלפי יציר הרע כדברו.

ושמא יש לומד עוז, לשון זהה שהוא שמהו לשון שמחה, קאי על מה שישפר אחר כך, שהוא קבלת היסורים הבאים על האדם על ידי חטאו, כמו שמספר אחר כך, ואם כן שמחה זו תצדך כלפי האדם החטא, כי תיסדרנו דעתו, ואז טוב לו, כי ישוב מחתאתו ונחם על הרעה.

והוא על דרך מה שנודע מרבותינו זכרונות לברכה על פסק רך אתכם ידעת מכל משפחות האדמה על בן אפקוד עלייכם את כל ענותיכם, שמאhabit הקדוש ברוך הוא לישראל, אנו מאריך אף להם על עונם עד שתתמלא סאותם, אלא גובה מהם מעט מעט, כדי שישארו זכאים ולא יענשו לעתיד בדין גיהנום שהוא שלילת הקליפות הנוגעים בנשמה.

ולבן טוב להם היסורים בעולם הזה. ולפי זה ידקל לומר בכאן לשון שמחה, כי אין לך שמחה גדולה מזו כשלקה האדם על עונו בעולם הזה, ובזה ידיוich כי תין אל לבו וישוב לפני תברך. כמו שאמור דוד המלך עלי השלים אורך כי איןפת בי ישוב אפק ותנחמי. וכן תמצא בפרשת וילך שכטוב והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות, שעל ידי זה היא שמחה לו כי ישוב אל ה' וירחמו.

ועוד שמא יש לומר שראי והגון לומר לשון זהה בכאן שהוא לשון שמחה, והוא כי מאחר שהקדוש ברוך הוא בעצמו מيسיר את האדם שלא על ידי שליח, כמו שנאמר ישלח ה' בך, יככה ה', שהוא שם הרחמים המורה על המשפט, כמו שאמור דוד המלך עלי השלים יסורי ה' אך במשפט אל באפק פן תמעיטני. וכן אנו אומרים בנוסח היהודי אל תעש עמנו כלה, תאהו ירך במשפט, רצה לומר אל תדיננו במדת הדין, כי לפני קרתנו מי יעמוד. אבל תדיננו במשפט שהוא מפוזג, ובזה יהיה לנו קיום והעمرה. ובזה ידקל לומר כאן לשון זהה, כי שמחה גדולה מגעת לו כשאבינו מירון, וכאב את בן ירצה.

(מנחת יהודה למחרזי גיגאנ' ציל')

בדרכיהם אתה לך....

די להכימא ברמייזא

הגאון רבי דוד חגי זצ"ל, הרבה של בלבדAns, מונה ע"י הגראי' יצחק הלי זצ"ל להיות שליח בית הדין לתקופה מסוימת, והוא היה הולך מטעמו לבדוק את השוחטים בכפרי תימן השונים.

באחד הימים, הגיעו לבכפר בני עוזם, ובידו גושפנקא בחתימת בית הדין, ובחתימת המלך, כי עלי לבודק את כל השוחטים. כאשר הגיעו לפני חכמי העיר, גילה הוא לפני תלמידי חכמים משכמם ומעלה, שדרנו עמו לא רק בדיני שחיטה וטרפויות, אלא גם בדיני יבום וחוליצה, קידושין וגירושין, מאכילות אסורת, תרומות ומעשרות, ומדרשי חז"ל. כל אחד מהחכמים לקחו לביתו ואירח אותו יום שלם.

בבית משפט חדרא, ישב הרב חגי שלשה ימים, שם שחוטו לפני כבש לבבדו, וכן אספו לו סכום כסף כדי שיוכן להמשיך בדרכו. לאחר כמה ימים, שלח הרב חגי מכתב

אלא שבתחילת המכtab, במקומות הנוגג המקובל לכתוב לק"י, ר"ת לשעות קויתי ה', או בס"ד, כתוב הרב: זריפ"ת קו"ש. כאשר בעל הבית, ר' יוסף חדאד קרא את המכtab, הוא לא הבין את פשרון של ראשי תיבות אלו, והיה חפץ שמאן דחו יפענחים עבورو. לפיכך, ירד לשוק כדי לשאול מי יכול לסייע לו בכך. כאשר חזר מהשוק, פוגש אותו בנו ממילוט המכtab, שהוא ראש תיבות הפסוק:

תפארת בניים

חכמי תימן

רב נתן היטלי זצ"ל
ראב"ד בישוב כזעה אשר
במחוז שרעב לפני כמאה
וחמשים שנה. הסמיך את
הרב סעדיה חווה לשוחט
ובודק ורב.
תנצב"ה.

מתלמידי הגנים בתפילה

הודות...

הברכה...

לאיש היקר גמעלה, עיטה מעשי
בענאג' ומעודד את התשכ"ר
לעורה, לשמר מסורת אבותינו
העameda, באחנה ובחינה ובשםחה
ידיעו משכני הימים
ה"ה בע"ג עלי יציז
מןעליה חסוט אלעד לעד
יה"ר שיטמלאן כל משאלות לעט
לטובה, ווינה לכל מודה טובה
ולשותחת בית השואבה. ויראה כל
ורעו ורע קדושים וישראלים הוללים
קדרכי אנזענין הקדושים, מרליך
תורה ברלים, אכי"ר

מבצע
'תפילה בהתמדה'
אשר זכה וקיבל סיור מתנה
נחמן טסה ני"
יה"ר שיתקבלו תפילה
ברצון, אכי"ר

מתלמידי הגנים בתפילה

מפני עוללים ויונקים יסדת עוז למען

עורדריך להשבית אויב ומונקם

הזרמנות פז!!

תלמידי התיכון בעיה"ת יסעו באחד הימים

הקדובים להתפלל על קבר רבי רביינו

מוחדר"ד מרדכי שרעבי זצוק"ל

מוחדר"ר יחיא אלשיך זצוק"ל

מוחדר"ר חיים כסא"ר זצוק"ל

המעוניין שתשב"ר יעתיירו בחפילה בעדו

או بعد שם אחר להצלחה / לרפואת / לזוגות

/ לוש"ק / לפרנסה / לע"ג / ולכל כי"ב

ניתן להעביר שמות בפאלפון:

050-4150896 בתרומה של 100 ש"ב עד

כל שם

והשיית ישמע תפילהם ברצון, אכי"ר

הערות, האורות ותשובות לחידות
ניתן לשולחן לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

בערת חיים התחלת השנה עם שלל מבצעים
מבצע יוספים זכויות - כל עשר מצות
ומעשיות טוביים אשר נעשים בבית או בת"ת,
ונכתבים בכרטיס המוכנס לתיבת הקלפי, ומידי
שבע מוגרל שופר מהוזר של נש. ושמור
לכיפור יוגרל שופר גדול של דישון כמנוג תימן.
מבצע ימשנויים וזוכיטי - צוכרים נקודות על
אמירות משניות ופסוקים, ורוכשים פרסים.
מבצע יתועית דיבור - בכל מושך זמן התפילה,
ומקבילים תעוזת הצעיניות ופרסים.
מבצע תפילה בהתמדת - המתפלל בהתמדת
ברצינות ובכובץ ראש, מקבל סיור חדש ללא
כל הנוראה.

מבצע ידיעת החלה - תלמיד שיבחן על סימן
שלם מספר שע"ה, יקבל כור של שע"ה.

זכה במבצע
'אוספים זכויות'
התלמיד הנעלם

יעקב
שייחי ני"
יה"ר שיזכה
לשםוע שופרו,
טל-משית,
אכי"ר

פנוי הלכה

המשך מהעמוד הקודם [ויהי פירוש
תיבת בו, בעבורו. כלומר בעבור יום
זה שהיתה בו העמידה, חטא בני
יעקב אני סולח]:
ובבארות משה (הלו') תקיעת שופר
אות רכ"ד) להגר"ם רצאבי שליט"א
כתב עלי זהה"ל: וצ"ע כי בכל בו
שם מפורש כן לא על ומן העמידה,
אלא על אותו יום שליח הקב"ה
סרחונו של אדם הראשון, ובזה פירש
מה שחותמים בתפילה ורבך אמרת
וקיים לעד ע"ש. ואולם בן הוא בספר
תניא סימן ע"ד. ובגהות שם העלה
מקורו מפסיקת רבת פרשא מ':

לוז"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לוז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה